

За авіакадри

“Человек полетит, опираясь не на силу своих мускулов, а на силу своего разума”

М. Є. Жуковский

НАЦІОНАЛЬНИЙ АЕРОКОСМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. М. Є. ЖУКОВСЬКОГО «ХАРКІВСЬКИЙ АВІАЦІЙНИЙ ІНСТИТУТ»

Газета виходить з жовтня 1930 р.
Випуск відновлено в березні 1998 р.

ЕКС-ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ ОЛЕКСАНДР КВАСНЄВСЬКИЙ У НАШОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

14 травня до нашого університету завітав екс-президент Польщі Олександр Кваснєвський (1995–2005) з лекцією про стан України на міжнародній арені після президентських виборів. Наводимо його промову нижче.

«Доброго дня! Дякую за запрошення. Я був на посаді президента Польщі в період з 1995 року до 2005 року. Демократична дорога країни почалася 1989 року. Тоді мене вже знали як відомого політика. Я часто брав участь у розмовах за круглим столом, неодноразово мене вважали провідним спікером. Результатом засідань стала зміна політичної системи країни того ж року. У народу з'явилася ціль – вступити до Євросоюзу. Хочу детально вам про це розповісти.

У демократичній історії Польщі я був єдиним президентом, котрого обирали два рази. Це свідчить про те, що робота не була марною, а люди підтримували. Три істотні речі змушували мене боротися: Польська конституція, яку було прийнято 1997 року на народному референдумі; вступ до сильного політичного й воєнного альянсу НАТО 1999 року; власне вступ до Європейського союзу 2004 року разом із Німеччиною. Це важлива історична подія, адже ми з цією державою остаточно примирилися й стали партнерами-сусідами.

Ще декілька слів про себе, щоб ви точно знали, хто знаходиться перед вами. Я пов'язаний з Україною із самого початку її незалежності, з 1991 року. У січні 1996 року я зустрівся з вашим президентом Леонідом Кучмою. Ми тоді були на похоронах Франсуа Міттерана, президента Франції. Потім – десятки чи навіть сотні ділових візитів. Конференції, делегації. З часом ми стали товаришами.

Минулого року мене запросили на вісімдесятирічний ювілей Кучми. Святкування проводилося в місті Києві. Головним, так би мовити, івентом став виступ комедійного колективу «Квартал 95»,

який очолював сьогодиншній президент України. Цікаве наше життя, з приголомшливими несподіванками, чи не так?

Упродовж багатьох років ми вирішували, яким чином Україна зможе вступити до європейських структур. У 2004 і 2005 роках я з президентом Литви Валдасом Адамкусом і міністром іноземних справ Європейського союзу Хав'єром Соланою активно вирішував виборчий конфлікт, відомий як Помаранчева Революція. 2012 року європарламент попросив мене і екс-голову цієї організації Пета Кокса вирішити ситуацію з політичними в'язнями, серед яких були Юлія Тимошенко, Юрій Луценко, Валерій Іващенко. У той період я також допомагав уряду з діючим президентом Віктором Януковичем підписувати асоціаційний договір із Європейським союзом. Ці поїздки тривали близько двох років.

Тож з Україною я тісно пов'язаний, я її неофіційний адвокат у Євросоюзі. Навіть у Харків приїжджав приблизно 20 разів. Знаю це місто з різних сторін, не тільки чудовий парк Горького і Kharkiv Palace, але й місця позбавлення волі та лікарні.

Переїду до основної теми, котра бентежить кожного. Україна – це Європа, але коли це буде, тобто коли ви будете значитися в усіх цих структурах... Я не знаю. Країна належить до цієї частини світу історично, релігійно, а головне – географічно.

**«З Україною
я тісно пов'язаний,
я її неофіційний адвокат
у Євросоюзі»...**

Зараз важливо зрозуміти, як буде спрямовано державу, який курс вона остаточно вибере після інавгурації нового президента й утвердження нового парламенту. Наприклад, Польща вирішила приєднатися до Європейського союзу 1991 року, проте досягла цього лише через 13 років.

Пам'ятаю, як колеги з Євросоюзу завжди казали одне слово, від якого мені часто ставало зле: «Homework», домашня робота. Я його ненавиджу, відверто кажучи. Постійно наполягали на тому, що її необхідно добре зробити. Наче ти якась дитина, учень, котрому батьки й учителі кажуть одне й те саме: «Homework»! Колись екс-прем'єр-міністр Іспанії Феліпе Гонсалес сказав: «Я розумію Вас. Легко уявити, як Вам набридли ці слова. Але це як у житті: попрацював сумлінно – отримав багато нових можливостей». Тому я повторюю це тут, в Україні.

Я вважаю, що першочергові зміни – реформи юридичної системи, медичного профілю й освіти. Реконструкція апаратів – річ украй важка й водночас виключно потрібна як для нормалізації внутрішнього життя, так і для зовнішніх зв'язків, статусу.

Друге – навчитися користуватися «Вікном нагоди» (Window Opportunity). Розширювати власні інтереси й сили – це те, що завжди залежить від стану оточення. Я згадував Помаранчеву Революцію. Якби Віктор Янукович наприкінці 2013 року підписав законопроект про євроінтеграцію, то жертв удалося б уникнути.

Зараз у ЄС найбільш актуальна тема – брекзит. Це вихід Великобританії з коаліції. Цей брекзит триває понад 2 роки. При цьому офіційна кількість країн у складі Євросоюзу не змінилась. Англійці вважають, що вони відокремлено зможуть відігравати велику світову роль у 2019 році. Я вважаю, що при виході Великобританії представники ЄС парадоксально будуть здатні зробити політичний і психологічний крок: запросити до себе Україну. Звісно, зараз потрапити до Союзу бажають деякі держави СНД, Балканські країни, але Україна є більш пріоритетним потенційним членом.

Третій фундаментальний фактор для Євросоюзу – економіка. Експерти передбачають найближчим часом підвищення економічного потенціалу Союзу на 1,5 відсотка. Такі країни, як Португалія, Іспанія, Греція, десь десять років тому переживали

кризу, а зараз із неї виходять. Уявляєте! У Польщі вже 26 років кожного кварталу збільшується відсоток валового продукту. Євро – міцна валюта. Вона витримає все. Мушу подякувати за це талановитому італійцю Маріо Драгі, котрий керує Євробанком.

Обов'язково потрібно звернути увагу на відносини з Росією. Вона не любить Європейський союз як неприємного конкурента.

Путін, мабуть, не очікував, що після агресії в Криму, на Донеччині й Луганщині об'єднання введе санкції. Але вже близько п'яти років це не зупиняє Росію, яка виступає за українську дезінтеграцію.

Путін переконаний, що ЄС, як і Радянський Союз, повинен розпастися. Цього не буде. Він заінтересований Центральною Азією, проте вашою Батьківщиною – більш за все. Зауважте, що Україні потрібні додаткові позитивні слова й хороші імпульси з боку США. Вони не входять до ЄС і їх позиція не найважливіша, однак прихильність американської політики буде цінною допомогою.

Я мав змогу за тиждень до другого туру президентських виборів в Україні поговорити з паном Володимиром Зеленським. З нами був колишній генеральний секретар НАТО Андерс Расмуссен, колишній прем'єр-міністр закордонних справ Швеції Карл Більдт та Пет Кокс, про якого я вже казав. Ми спілкувалися декілька годин, і ваш президент справив хороше враження. Він, звичайно, молодий, але я все розумію, адже був обраний у президенти в такому ж віці. У мене був за плечима політичний досвід, тому порівнювати нас дещо складно.

Він чудово жартує, ідеально організовує шоу. Але мусить усвідомити, що політика – це життя. До речі, зараз тривають вибори в Європейському Союзі і Європейській Раді. Усе це серйозно. Щоб потрапити до Євросоюзу, необхідно створити багатопартійний договір. Нехай об'єднуються такі коаліції, як «Блок Петра Порошенка» і «Батьківщина», щоб працювати разом і виробляти успішний підхід до євроінтеграції.

Але, я повторюся, перш за все – визначитися з Росією. Зеленський правильно до другого туру виборів сказав, що хоче поговорити з Путіним у «норманському форматі», заручившись підтримкою Франції і Німеччини. РФ – експерт у пропаганді, провокації – загадаємо видачу паспортів жителям окупованих територій, – і так званих «заморожених конфліктах». Для розуміння останнього достатньо тільки подивитися на мапу: Нагорний Карабах – конфлікт з 1991 року; Придністров'я – 1991; Грузія, Осетія, Абхазія – 2004; Крим, Донецьк, Луганськ – 2014.

І все ж таки мені здається, Володимир Зеленський знає, що робити для своєї Батьківщини. Він наділений великою енергією, у нього є непогана команда. Тож побачимо результати через рік, після всіх виборів.

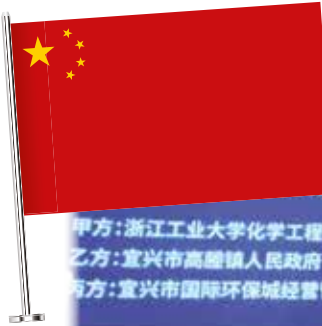
На мою думку, Україна має всі шанси вступити до ЄС. Молоде покоління людей – це вже не підлітки радянських часів. Вони розуміють, який вигляд має демократія. Вони відчувають, як створюється щось дійсно хороше. Вони подорожують світом і швидко навчаються. Вони спілкуються багатьма мовами і розповсюджують українські традиції. Сподіваюся, незабаром ми всі зустрінемося прекрасним днем у межах Європейського Союзу!»

Максим Зубков, випусковий редактор ЦЗГ ХАІ

«Я вважаю, що першочергові зміни – реформи юридичної системи, медичного профілю й освіти»...

«На мою думку, Україна має всі шанси вступити до ЄС»...

ВІЗИТ ДЕЛЕГАЦІЇ ХАІ ДО КИТАЮ

У травні 2019 року делегація нашого університету на чолі з ректором Миколою Нечипоруком здійснила робочий візит до Піднебесної.

У межах робочих зустрічей з партнерами в Пекіні обговорювалися питання організації на державному рівні системи підготовки спеціалістів підприємств, наукових співробітників університетів у ХАІ.

Було проведено переговори стосовно реалізації спільних технічних проектів у галузі проектування, виробництва й випробувань БПЛА. Підготовлено програму спільних заходів щодо організації системи набору студентів у Центральному й Північному регіонах Китаю.

Як почесні гості «хайовці» брали участь у роботі конференцій з інновацій та підприємництва у місті Усі, а також у конференціях науково-технічних досягнень.

Протягом роботи конференцій делегація ХАІ взяла участь в офіційній церемонії підписання договору співробітництва з альянсом, до якого увійшли кілька підприємств, що спеціалізуються в галузі виробництва, обслуговування й ремонту авіаційних двигунів.

Ректор ХАІ Микола Нечипорук дав інтерв'ю з приводу розвитку українсько-китайського співробітництва в галузі розвитку аерокосмічних технологій представникам кількох телеканалів і друкованих видань Китайської Народної Республіки.

Цей візит до КНР дасть змогу в повному обсязі реалізувати потенціал співробітництва з регіоном Усі.

Олена Пахніна, прес-секретар

УСІ

НИХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НИЩО НЕ ЗАБУТЕ

8 травня в ХАІ відбувся урочистий мітинг, присвячений Дню пам'яті й примирення та 74-й річниці перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Люди, які захищали рідні землі у воєнний період мають похилий вік. Їм важко ходити і навіть посміхатися, адже свист кулі ворога залишає на кожному свій відбиток до кінця життя. Проте, зустрічаючи їх, ми радіємо і всіляко підтримуємо їх, поділяючи спогади.

Після церемонії покладання квітів і хвилини мовчання всі мали можливість душевного спілкування із учасниками війни. Ці літні, поважні і, в прямому сенсі, унікальні люди згадували історії воєнного часу, ділилися зворушливими спогадами про війну, яка завдала нашому народові неймовірних страждань, розповідали подробиці запеклих боїв з фашистами, згадували своїх друзів і побратимів, які не повернулися з поля бою...

ПАВЛО ПЕТРОВИЧ ШУСЬ народився 5 серпня 1924 року в селі Новогригорівка Дніпропетровської області України. Закінчив сім класів середньої школи в м. Ясинувата. Ветеран поділився своїми спогадами про захист Вітчизни:

«Додав я собі два роки і прийшов до військової частини. Майор питає: «Скільки тобі років?» Я кажу: «Сімнадцять». Він мені у відповідь: «Брешеш!» Я кажу: «Так, брешу». Усі розсміялися. Потім він звертається до старшини й питає в нього, що зі мною робити. Старшина каже: «Дайте мені його». Майор у відповідь: «Навіщо? Є указ Сталіна...». Старшина: «Сталін знаходиться там, а ми – тут. Треба визначати нашу долю».

Я отримав наказ. Під час сталінградських боїв знаходився на Волзі. На п'ять бійців була одна гвинтівка, але мені, як самому молодому, дістався кулемет. Я тоді був тонкий і худий, немов палець. І з цим кулеметом пройшов до самого Чугуєва. Воював на Ленінградському, I, II і III Прибалтійських фронтах. Був поранений».

1943 року Павло Петрович був стрільком 358-го гвардійського стрілецького полку, 1944 – повітряним стрільком 289 штурмової авіаційної дивізії, 1948 – авіаційним механіком 686 штурмового авіаційного полку.

1952 року герой війни вступив до Донецького педінституту на фізико-математичний факультет. Завершив його 1956 року з кваліфікацією вчителя фізики й математики.

1959 року переїхав до Харкова, вступив до ХДУ ім. А. М. Горького (зараз – ХНУ ім. В.Н. Каразіна) на кафедру ядерної фізики.

У нашому університеті Павло Петрович почав працювати з 1969 року в обчислювальному центрі. З 1980 року був старшим науковим співробітником галузевої лабораторії кафедри АГД, начальником керуального комплексу на базі електронно-обчислювальної машини М-6000. 2011 року звільнився з роботи через погіршення стану здоров'я.

ЛЕВ ОЛЕКСІЙОВИЧ АБРАМОВ народився 24 березня 1923 року в російському місті Омську. Змалку захоплювався спортом, активно грав у хокей. Закінчив дев'ять класів середньої школи. З 1940 р. до 1942 р. був студентом Новосибірського інституту військових інженерів транспорту (зараз – Сибірський державний університет шляхів сполучення).

1942 року став курсантом Віленського піхотного юнкерського училища. З 1942 року й до кінця війни служив у різних частинах радянської армії: Сталінградський фронт – курсант, Південний фронт – командир винищувально-протитанкової батареї 70-го полку 24 стрілецької дивізії, II Білоруський фронт – командир взводу гармат винищувально-протитанкової батареї 1332-го стрілецького полку 44-ї стрілецької дивізії. 1945 року в місті Пенза його було поранено й евакуйовано до міста Омськ. Після виходу з госпіталю продовжив служити.

1957 року Лев Олексійович почав працювати старшим інженером в Артилерійській радіотехнічній академії ім. Л. О. Говорова в Харкові, 1958 року став науковим співробітником, 1960 року – старшим науковим співробітником, а 1966 року – викладачем.

У ХАІ почав працювати з 1965 року на посаді інженера. 1967 р. став аспірантом, з 1970 року – асистент кафедри приладів літальних апаратів; з 1973 року – доцент кафедри. Читав лекції з дисциплін «Основи телевимірювань», «Основи стандартизації та управління якістю», «Основи метрології та вимірювальної техніки». 2000 року отримав звання професора кафедри метрології. За роки професійної діяльності випустив понад 50 наукових робіт. Звільнився 2004 року за власним бажанням через похилий вік.

ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ МАЛІКОВ народився 9 травня 1927 року в Первомайську Миколаївської області України. Навчався в середній школі в Білій Церкві. Ходив до стрільця гуртку, вивчав склад і роботу малокаліберних патронів, гвинтівок, пістолетів; брав участь у тематичних змаганнях і посідав призові місця. Раптом почалася війна:

«Неділя 22 червня 1941 року була теплою і тихою. Близько дванадцятої години я взяв фотоапарат «ФЕД», щоб познімати природу, і зайшов до знайомого торговця у журнальному кіоску за проханням батька. Ще 16 червня мій батько разом із генералом Масленниковим відбуду до польового пункту управління армії в Шяуляї. Про місце й мету цієї поїздки ми з матір'ю дізналися лише через два роки. А тоді він сказав: «На військові навчання». При цьому він промовив дивну фразу: «Бережи Вітю!».

Несподівано тихо й безлюдно було на вулицях. Я спитав у знайомого з кіоску про журнал «Огонёк», і він мені відповів: «Який журнал? Сьогодні на нас напали німці і почалася війна! Вони бомбили Київ, Ригу, Каунас, Таллінн, Одесу та інші міста. Ніяких газет не привезли, тим більш журналів. О 12-ї години виступав Молотов. Він сказав, що перемога буде за нами». Я прибіг додому з цією страшною новиною, але був переконаний, що ми отримаємо перемогу ціною малої крові».

1942 року Віктор Миколайович почав вчитися на токаря у фабрично-заводській школі.

1946 року переїхав до Севастополя й вступив до денної середньої школи. 1947 року став робітником метеобюро, 1948 вступив до ХАІ і провчився п'ять років. Після завершення навчання почав працювати на кафедрі технології літакобудування, 1961 року перевівся на п'ятий факультет, де розробляв системи автоматичного керування ракет. Вийшов на пенсію 2002 року. Написав мемуари «Харьковский авиационный институт в моей жизни».

9 травня «хайовці» вшанували пам'ять загиблих під час Другої світової війни на Меморіалі Слави в лісопарку, а також на меморіальному комплексі «Висота маршала Конєва» у селищі Солоницівка, де для ветеранів було організовано польову кухню, святковий концерт від професійних артистів та аматорських колективів, виставку сучасної військової техніки.

«Кожного дня ми дякуємо всім ветеранам, які здобували Перемогу. Ми шануємо їх щодня, не тільки 8 і 9 травня, і намагаємося зробити все, щоб забезпечити медичне обслуговування й лікування і, звичайно, виділяти фінансову допомогу, підтримуючи наших ветеранів», – говорить голова ХОДА Юлія Світлична.

Учасник Другої світової війни, випускник ХАІ 1952 року, голова комітету «Харків ракетно-космічний» Геннадій Михайлович Тупало, на долю якого випало багато випробувань, і безліч інших ветеранів зробили неоціненний внесок у боротьбу з нацистами. Ветеран ХАІ Павло Петрович Щусь своїми спогадами про загиблих на його очах товаришів розчулився до сліз, зізнавшись, що до цього ніколи не плакав і все життя тримав почуття глибоко в серці. Душа переверталася, коли ми чули розповідь Павла Петровича. Плакав 92-річний ветеран, який юнаком-добровольцем пішов на фронт, додавши собі два роки віку, плакали зрілі чоловіки й жінки, плакала молодь...

Ми ще довго вдивлялися в світлі, глибокі й виразні очі Героїв, дарували їм квіти, обіймали й тиснули долоні. Шануймо ветеранів та їх великі подвиги!

Прес-служба ХАІ

З ДУМКОЮ ПРО НЕБО

Крокуєш вулицею – відчуваєш піднесений дух ХАІ, чуєш гуркіт барабанів і мелодії духового оркестру, відчуваєш сонце всередині себе. Це – наближення до неба, це – пориви натхнення, це – День ХАІ! 24 травня всю добу, кожен мікросекунду наш університет святкував своє 89-річчя.

У межах робочого візиту свято відвідала делегація Наньчанського технологічного університету на чолі з президентом Xiaolin Qiu. Ректор ХАІ й президент Наньчанського технологічного університету відкрили пам'ятну дошку Володимиру Борисевичу, декану факультету авіаційних двигунів у 1981 – 1998 рр., директору НДІ нових технологій і матеріалів ХАІ, академіку, лауреату державних премій у галузі науки й техніки. На відкритті меморіальної дошки були присутніми декани, які очолювали факультет після Володимира Борисевича: професор Анатолій Долматов, помічник ректора з інноваційної діяльності Сергій Маркович, декан Володимир Сорокін, співробітники й гості університету. Теплими спогадами про Володимира Карповича поділилася Лідія Кириченко, дочка засновника наукової школи імпульсного металооброблення професора Ростислава Піхтовнікова, учнем якого був Володимир Карпович.

Офіційна частина святкування розпочалася в актовій залі головного корпусу університету. Ректор ХАІ Микола Нечипорук відкрив урочисті збори професорсько-викладацького складу, співробітників, студентів, випускників і всіх друзів університету. Зі сцени лунали щирі й радісні привітання гостей – керівників підприємств, їх заступників і представників ДП «Антонов», АТ «Мотор Січ», ДП Харківський машинобудівний завод «ФЕД», ДП «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О. М. Макарова», фірм Ерам, SoftServe, SigmaSoftware, а також депутатів, директорів Департаментів освіти Харківської області й міста Харкова, випускників і партнерів ХАІ.

Звичайно, найкращих працівників освітньої галузі Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «ХАІ» було нагороджено Почесними грамотами й подяками Верховної Ради України, Міністерства освіти й науки України, Харківської обласної державної адміністрації, Харківської обласної ради й Харківської міської ради. Ми вдячні

керівництву міста й області за те, що відзнаки та заохочення працівників нашого ЗВО останнім часом стали гарною традицією. Це означає, що ми йдемо правильним шляхом.

Парад прапорів факультетів, Гімн України у виконанні духового оркестру ХАІ, зворушливий виступ вихованців дитсадку ХАІ, творчий номер «Ча-ча-ча» від вокальної студії ХАІ й танцювального колективу «Мечта» і виступ гурту «Фанкі-манкі» здобули заслужене визнання глядачів. Кульмінацією офіційної частини свята стала авторська пісня про безмежну любов до ХАІ у виконанні студентів Сергія Зубкова, Максима Кікота й Тимофія Макаренка.

Незабаром почалася святкова хода студентів, адміністрації та професорсько-викладацького складу на стадіон, де відбулося змагання FakeFlyFest. Завдання кожної команди різних факультетів полягало в будівництві планерів з підручних засобів, розміром щонайменше 3 м шириною (без двигунів та електроніки). Члени журі оцінювали дальність польоту, час знаходження в повітрі, креативність розробки. І місце посів факультет літакобудування, що не дивно, беручи до уваги специфіку конкурсу. Команда отримала грошову винагороду.

Потім почалися веселі спортивні змагання на виявлення найгучнішого, найважчого й найдовшого факультетів для Книги рекордів ХАІ, яка готується до видання наступного року.

До програми додатково увійшли прогулянки на повітряній кулі й фотографування біля літаків.

Створення атмосфери свята довершили виступ духового оркестру ХАІ, розважальні конкурси, дискотека, шоу діджея й феєрверк. Ті, кому не вистачило емоцій, відправилися до нічного клубу Arizona.

Наступного дня університет відкрив свої дружні обійми для безлічі випускників минулих років з усіх куточків земної кулі. Травневий дощик не зіпсував теплі зустрічі з друзями, колегами, побратимами, прогулянки університетом з обов'язковим відвідуванням відомих і улюблених усіма «хайовцями» місць, спілкування з адміністрацією і викладачами університету.

Чекаємо на всіх, закоханих у ХАІ та небо, наступного, ювілейного року на святкуванні 90-річчя рідної alma mater!

Редакція газети «За авіакадри»

НА КРИЛАХ МРІЙ!

Фонд Бориса Колеснікова підвів підсумки Всеукраїнського студентського конкурсу «Авіатор – 2019», оголосивши імена ста переможців, яких нагородили сертифікатами на поїздку до Міжнародного авіакосмічного салону Ле Бурже (Франція).

Цього року в конкурсі взяли участь 8,5 тис. студентів із 50 технічних і авіаційних ЗВО країни. Вони пройшли 4 відбіркових етапи: тестування з історії й теорії галузі, технічної англійської, точних наук, а також захистили перед експертами бізнес-кейси. Команду конкурсного журі очолив відомий авіаконструктор Дмитро Ківа.

Фахівці зазначають, що з року в рік проекти конкурсанти стають складніші, професійніші, охоплюючи широкий спектр тем. Цього разу вони стосувалися використання технологій доповненої реальності, боротьби з аерофобією, зменшення витрат чартерних рейсів, створення онлайн-платформ, боротьби із забрудненням, керування повітряним рухом, розроблення дронів, упровадження прогресивної системи надання медичної допомоги на борту літака тощо.

Хочу поділитися своєю історією про те, як я вдруге став переможцем Всеукраїнського конкурсу «Авіатор». Приємним є той факт, що в нашій країні є небайдужі до молоді люди, які підтримують цей прошарок суспільства, за що, безумовно, спасибі Борису Вікторовичу Колеснікову.

Конкурс складався з чотирьох турів, з яких для мене особисто фінал є хвилюючим і захоплюючим етапом. У цьому турі в мене виникла можливість виявити свою винахідливість, креативність і запустити в політ інженерну думку, підкріплену міцною технічною базою, яку я отримав у стінах рідного ХАІ. Хочу сказати, що я досить довго й наполегливо йшов до двох перемог у цьому конкурсі. Три роки поспіль я зазнавав поразки, але отримав досвід і зробив з тих поразок правильні висновки. Так, у фіналі «Авіатор – 2018» своїм проектом мені вдалося дуже здивувати експертне журі, зі слів якого стало зрозуміло, що нічого подібного раніше ніхто з них не бачив за всі попередні роки цього конкурсу!

Формат «Зацікав інвестора», вибраний для фінального етапу конкурсу, дав студентам змогу розкритися, почати діалог з членами журі, представити роботи в практичному аспекті, продемонструвавши творчий потенціал.

«Ми спостерігаємо, як формується інтелектуальна складова української авіації, і я бачу в цьому велику заслугу Фонду Бориса Колеснікова. Той факт, що щорічно сто молодих авіаторів стають гостями найбільших міжнародних авіасалонів, переоцінити неможливо. Це величезний внесок у розвиток української науки і освіти», – поділився враженнями Євген Іванов, член журі проекту, директор представництва Emirates в Україні.

До складу переможців увійшли 13 студентів ХАІ: Владислав Гаврилюк, Сергій Зубков, Владислав Поляков, Данило Кизим, Владислав Котеченков, Дмитро Колодійчик, Владислав Карецький, Сергій Чередніченко, Антон Синьковський, Анастасія Гаража, Ігор Калієнко, Вадим Колесников, Микита Оніщенко.

«Наша країна зробила гідний внесок в історію світової космонавтики й авіації. Дивлячись на наших переможців, я абсолютно впевнений в майбутньому української авіації та цих хлопців і дівчат. Серед їхніх робіт є хороші масштабні розробки в області безпілотних літальних апаратів, навіть є пропозиція щодо зменшення розмірів моделі Boeing 787 Dreamliner. Конкурсна комісія розгляне 4–5 проектів переможців на виділення додаткового гранту для створення ними та їх командами власного бізнесу», – зазначив Борис Колесніков.

Поїздка студентів до Франції відбудеться вже в червні. На авіафорумі вони побачать новинки й кращі досягнення світової авіакосмічної галузі, поспілкуються з професіоналами, візьмуть участь у майстер-класах, а також відвідають відомий парк розваг «Діснейленд».

**Олександр Прокопенко,
провідний інженер відділу НВР**

Ідеєю для теми фіналу «Авіатор – 2019» стала особливість конструкції панелі суцільнокомпозитного фюзеляжу літака Boeing 787 Dreamliner, яку я помітив, побувавши на літакобудівних заводах компанії Boeing у Сієтлі (а це вже зовсім інша історія!). Я присвятив свою роботу завданню вагової оптимізації фюзеляжу.

На завершення хочу зазначити, що рік тому під час перельоту до Лондона на світанку з ілюмінатора мені відкрився вид на Ла-Манш і берег Франції, і в той момент я й гадки не мав, що за рік зможу ступити на цю землю й відкрити для себе ще одну країну! Існують дні, значення яких можна оцінити тільки з часом. Мені здається, сьогодні у мене саме такий день. Я отримав чудовий подарунок – можливість побувати в Парижі разом з друзями з інших університетів і стати частиною великого світу авіації, а в майбутньому – поповнити ряди технічної й авіаційної еліти України. Мрійте, дійте, ідіть до своїх цілей, незважаючи ні на що!

Дмитро Колодійчик, ст. гр. 150опс

ДЕНЬ НАУКИ

17 травня в Харківській обласній філармонії відбулися урочистості з нагоди професійного свята науковців – Дня науки. Четверо науковців нашого університету отримали відзнаки Харківської обласної державної адміністрації.

За значні досягнення в галузі науки

- к. т. н., завідувача кафедри аерокосмічних радіоелектронних систем

Семена Сергійовича Жилу відзначено стипендією ім. Г. Ф. Проскури (у номінації «Технічні науки»);

- д. екон. наук, доцента кафедри фінансів Ганну Сергіївну Ліхоносову – стипендією ім. М. І. Туган-Барановського (у номінації «Економіка»);

- д. т. н., завідувача кафедри фізики Анатолія Олексійовича Тарана – стипендією ім. К. Д. Синельникова (у номінації «Фізика та астрономія»);

- к. т. н., завідувача кафедри систем управління літальних апаратів Костянтина Юрійовича Дергачова – Подякою голови Харківської обласної державної адміністрації Ю. О. Світличної.

Засвідчуємо свою повагу до наших учених, бажаємо наснаги, сил, нових професійних звершень і досягнень в ім'я науки України!

Олена Пахніна, прес-секретар

STEM-ОСВІТА. ШКОЛЯРИ З ТУРЕЧЧИНИ В ХАІ

Комунальний заклад «Харківський санаторний навчально-виховний комплекс № 13» Харківської обласної ради є єдиним в Україні представником міжнародної освітньої організації GLOBAL EDUCATORS' INITIATIVE FOR SUSTAINABLE TRANSFORMATION (GEIST, <http://geistfoundation.org/>), до складу якої входять 12 країн світу. Головною метою цієї організації є підвищення глобальних компетенцій усіх учасників освітнього процесу по всьому світу. GEIST, заснований 2016 року, сьогодні є найбільшою платформою, яка об'єднує випускників освітніх програм найкращих університетів США. Основними напрямками діяльності є English, Environment, Cross Culture, Women/Girls Empowerment, STEAM centered Learning, Nutrition & Leadership.

ХАІ бере активну участь у багатьох заходах GEIST. Дві представниці нашого закладу входять до складу координаційної ради – Г. В. Михайленко (International Adviser) та О. І. Шкрабаченко (International Executive Body, Head of the operation, International Outstation).

Наш університет має багато напрацювань у напрямі STEM-навчання, тому нашими методиками зацікавилися школи за рубежом. До ХАІ завітала група вчителів і студентів із Туреччини (усього 18 осіб) для обміну досвідом. Лідер цієї команди Ismail Karetikin є віце-директором регіонального центру STEM-освіти в провінції Хатай.

Візит до ХАІ запам'ятався гостям низкою презентацій від учнів Аерокосмічного ліцею (директор Н. Д. Волкова) та відвідуванням факультетів літакобудування,

авіаційних двигунів і ракетно-космічної техніки. Перед школярами виступили асистент кафедри 401 Антон Царіцинський і доцент кафедри 402 Сергій Нестеренко. Вони розповіли хлопцям і дівчатам про загальні напрями роботи й підготовки випускових кафедр, було продемонстровано фільм про необхідність дослідження космосу для запобігання можливим астрокатастрофам. Хочеться висловити велику подяку студентам гуманітарного факультету, які в ці дні неоціненно допомагали із супроводом і перекладом.

Основні заходи проводилися на базі КЗ «Харківський санаторний НВК № 13». Було проведено кілька воркшопів і майстер-класів. Особливе захоплення у гостей з Туреччини викликали Науковий пікнік «STEM-підхід до навчання – потужний фактор розвитку у дітей навичок майбутнього» і туристичний квест «Україна і Туреччина», семінар «Конструктор ЛЕГО як інноваційний інструмент STEM-навчання в школі: Архітектурний конкурс «Будуємо космічну метеостанцію» та ін. Під час панельної дискусії «Напрямки спільної проектної діяльності» всі учасники жваво обговорили майбутні спільні проекти, було вручено сертифікати.

Чекаємо на школярів із сонячної Туреччини в університеті вже як студентів!

**Ольга Шкрабаченко,
асистент каф. 706**

РЕЄСТРАЦІЙНЕ СВИДОЦТВО

ХК № 170 від 06.04.1994

(057) 788 48 47 pr@khai.edu

Номер підготовлено і зверстано

в редакції газети «За авіакадри»

вул. Чкалова, 17, м. Харків, Україна, 61070

ЗАСНОВНИК

Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

Номер віддруковано в друкарні

ТОВ «Видавничий Будинок «Прем'єр»» т. (057) 720-20-97

Наклад 1000 пр. Замовлення № 05-19

Газета розповсюджується безкоштовно

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ

Дмитро Ігнат'єв,

Олена Пахніна,

Тетяна Козіна, Олена Серьожкіна,

Влада Любіва